ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Γεράσιμου Λιβιτσάνου**

Οι ελεημοσύνες των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και ο κυνισμός της Δεξιάς είναι τα δύο πρόσωπα του νομίσματος της επίθεσης που δρομολογεί το εγχώριο και ξένο κεφάλαιο μέσω των σιδερένιων κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενάντια στις κατακτήσεις και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και του λαού. Η λαϊκή πάλη είναι ο παράγοντας που πρέπει να βγει στο προσκήνιο και να σπάσει το καθεστώς παραίτησης, μιζέριας και αυταπατών που επιχειρεί να επιβάλλει στις συνειδήσεις του κόσμου ο νέος διπολισμός.

Το συμπέρασμα προκύπτει αβίαστα από τις τελευταίες εξελίξεις και τα όσα έγιναν τόσο στις Βρυξέλλες και τη Σύνοδο Κορυφής όσο και στο εσωτερικό. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι συνήθεις αντιθέσεις στο εσωτερικό της Ευρωζώνης δεν μπορούν να αποκρύψουν τη σύμπλευση όλων των πόλων της ΕΕ στη γραμμή των αντιδραστικών αστικών αναδιαρθρώσεων. Οι κυβερνώντες υποστηρίζουν ότι το «ελληνικό ζήτημα» διχάζει τις κυρίαρχες δυνάμεις στην Ευρώπη, στην πραγματικότητα όμως οι διεργασίες που γίνονται ενόψει του επόμενου Eurogroup σχετίζονται με τα επιμέρους συμφέροντά τους στη διαχείριση κόστους του ελληνικού χρέους. Ένα χρέος που ούτως η άλλως θα αποτελεί το πρόσχημα του ασφυκτικού ελέγχου της χώρας είτε υλοποιηθούν είτε όχι τα περίφημα «βραχυπρόθεσμα μέτρα» για τη σχετική μείωσή του.

Στο εσωτερικό η κυβέρνηση επιχειρεί να καλλιεργήσει αυταπάτες περί «άλλου δρόμου» ύπαρξης μέτρων ανακούφισης εντός του μνημονίου, όπως τα ψίχουλα στους συνταξιούχους και το θέμα του νησιωτικού ΦΠΑ. Εκμεταλλεύεται μάλιστα επικοινωνιακά τις κυνικές επιλογές της Νέας Δημοκρατίας. Η αξιωματική αντιπολίτευση, στην προσπάθειά της να πάρει το χρίσμα του «καλύτερου διαχειριστή» από τις Βρυξέλλες, δεν ψήφισε την τροπολογία της παροχής ακόμη και αυτού του πενιχρού εφάπαξ βοηθήματος στις συντάξεις κάτω των 850 ευρώ αν και θα ψηφίσει αύριο, Δευτέρα, την εξαγγελία για αναστολή της αύξησης του ΦΠΑ στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου.

Επί της ουσίας, η εδώ και χρόνια αποφασισμένη και συνυπογραμμένη από τις ελληνικές κυβερνήσεις πολιτική σκληρής λιτότητας και πλήρους κατεδάφισης των εργατικών κατακτήσεων παρουσιάζεται ως προϊόν της συγκυρίας. Η επικαιροποίηση της που υπογράφθηκε από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, τόσο με το 3ο Μνημόνιο του Ιουλίου του 2015 όσο και με τη συμφωνία στο Eurogroup τον περασμένο Μάιο, εμφανίζονται ως πεδία διαπραγμάτευσης και παιγνιδιών συσχετισμών με «καλούς» και «κακούς» σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Στην ίδια λογική, άλλωστε, εντάσσονται και οι συνεχείς αναφορές στο ρόλο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Το θέμα του ΔΝΤ φέρεται να συζητήθηκε και στη συνάντηση Τσίπρα-Μέρκελ, όπου κυβερνητικές πηγές ανέφεραν ότι «ο Πρωθυπουργός ανέλυσε τις θετικές επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας». Διαφήμισε δηλαδή την αφαίμαξη των λαϊκών στρωμάτων. Συνολικά μάλιστα οι κυβερνώντες παρουσιάζουν τέτοιου είδους συζητήσεις ως «πολιτική διαπραγμάτευση» που είναι καλύτερη από την «οικονομική». Πάντως, όπως δήλωσε και η Α. Μέρκελ, οι αποφάσεις για το ελληνικό πρόγραμμα θα ληφθούν στο Eurogroup.

Εντωμεταξύ, τα μέτρα του 3ου Μνημονίου προωθούνται με ταχύτατους ρυθμούς. Ένα μεγάλο μέρος τους «πέρασε» μέσω του πρόσφατου προϋπολογισμού που πρόσθεσε 4 δισεκατομμύρια ευρώ φορολογικά βάρη στα λαϊκά στρώματα. Η διαπραγμάτευση για τα εργασιακά συνεχίζεται στη σκιά όλων αυτών των εξελίξεων με την αρμόδια υπουργό Ε. Αχτσιόγλου να ψελλίζει συνεχώς εκκλήσεις για το πόσο συμβατές με το κοινωνικό πρόσωπο της Ευρώπης είναι οι «ελεύθερες διαπραγματεύσεις», λες και το ζήτημα είναι αυτό και όχι η δια νόμου διασφάλιση της υποχρεωτικότητάς τους. Την ίδια στιγμή, από 1/1/2017 θα ισχύσει κανονικότατα το ασφαλιστικό νομοσχέδιο Κατρούγκαλου. Ο περίφημος Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης ξεκινά τη λειτουργία του με δεδομένο ένα έλλειμμα της τάξης των 3 δισεκατομμυρίων ευρώ και την ταυτόχρονη κυβερνητική δέσμευση για μείωση των δαπανών για την κοινωνική ασφάλιση. Η συνθήκη αυτή σημαίνει αυτόματες μειώσεις σε κύριες και επικουρικές συντάξεις των οποίων το εύρος είναι ακόμη αδιευκρίνιστο αφού η πορεία των ασφαλιστικών πόρων συναρτάται από την συνολική πορεία της οικονομίας.

Μπροστά σε αυτό το «πακέτο» της αφαίρεσης εισοδημάτων από τα λαϊκά στρώματα ύψους δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ, προφανώς, μοιάζει (και είναι) ελάχιστο το κονδύλι των 617 εκατ. ευρώ που περιέχεται στη ρύθμιση που πέρασε από τη βουλή για την εφάπαξ ενίσχυση μέρους των χαμηλοσυνταξιούχων. Αξίζει, μάλιστα, να επισημανθεί ότι το μεγάλο πακέτο του πρωτογενούς πλεονάσματος (περίπου 4 εκατομμύρια ευρώ) φυσικά θα διατεθεί για το δημόσιο χρέος και για τα «χρέη» στους εγχώριους επιχειρηματικούς ομίλους, μέσω της εξόφλησης μέρους των οφειλών του δημοσίου σε προμηθευτές.

Ενδεικτικές των περεταίρω εξελίξεων στην Ελλάδα ήταν άλλωστε και οι επαφές που έκανε στις Βρυξέλλες ο πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας με τους εκπροσώπους του Eurogroup και του ESM, ζητώντας ακόμη και μέτρα μηδενικής φορολόγησης των «επενδυτών» προκειμένου να αναζωογονηθεί η οικονομία.

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ στις 18/12/2016